

## VERKLARING VAN VERHOOR VAN GETUIGE-DESKUNDIGE

**Naam:** Kathelijnn Anna Catherina Roetenberg

**Geboortedatum:** 21 december 1979

**Geboorteplaats:** Breda

**Beroep:** docent

De getuige-deskundige heeft het volgende verklaard:

Ik ben opgeleid als eerste graad gymdocent, aangevuld met diverse opleidingen en training in psychomotorische training en begeleiding. Deze kennis en ervaring zet ik in tijdens diverse communicatietrainingen onder docenten en studenten. Daarnaast ben ik projectleider in de Gezonde School - aanpak, waarin ik me richt op het verhogen van welbevinden van docenten en studenten op school en kansengelijkheid door in te zetten op het vergroten van inzicht en persoonlijke ontwikkeling op 14 leefstijltopics.

Op mijn mbo - school werk ik met jongeren tussen de 16 en 27 jaar. Ik maak me ontzettend zorgen over de gevolgen van de coronamaatregelen op deze doelgroep. Zij worden langs alle kanten psychisch belast met de schijnbare verantwoordelijkheid dat zij een gevaar zijn voor hun ouders, grootouders en kwetsbare dierbaren om hen heen. Voor velen is het leven stil gelegd en zorgt de angstcultuur met de contact verwijderende maatregelen voor onmenselijke situaties; psychologisch en fysiek.

Als docent zie ik:

- studenten letterlijk kotsen van angst en schuldgevoel als ze toch eens een keer afspreken met een groepje vrienden en daarmee voor hun gevoel hun dierbaren in gevaar brengen;
- jongeren die niet naar school durven, bang zijn "besmet" te raken, en jongeren die niet naar school willen omdat ze het mondkapje niet willen/ kunnen dragen en geweigerd worden zonder,
- ik zie eerstejaars hopeloos verloren in hun "klas" rondlopen, die elkaar één keer per twee weken fysiek zien. De rest volgen ze online.

Naast dat het langdurig volgen van online lessen slecht is voor je lijf, ogen en focus, zorgt het ook dat studenten hun motivatie verliezen voor de opleiding en voortijdig stoppen. Studenten krijgen geen kans om stage te lopen, zodat hun hele beroepspraktijkvorming, waar ze het vak echt leren en er feeling mee kunnen krijgen, is afgenomen. We zijn als school studenten kwijt, waar we geen contact meer mee kunnen krijgen. De afstand tussen docent en student vergroot. De druk op de docenten ligt hoog, de een na de ander valt om, of ze lopen op hun tandvlees. Ze zijn dag in, dag uit aan het improviseren om lessen digitaal te maken voor zover dit kan. Ze staan in de overlevingsstand. De kwetsbare student schiet steeds vaker in de vluchtmodus; de behoefte van de student wordt niet gezien of gehoord. Als het wel wordt gezien door de betrokken docent, is er een gevoel van machteloosheid hier te weinig in te kunnen betekenen.

Zeer zorgwekkende situaties, waarbij als gevolg van alle coronamaatregelen studenten in grote getalen, meer dan voorheen, zich eenzaam voelen, sombere en depressieve gedachten hebben, en denken aan het beëindigen van hun leven.

Eén van de maatregelen licht ik graag uit:

Studenten en medewerkers die verplicht een mondkapje dragen sluiten zich steeds meer af van de omgeving. De psychologische en fysieke impact van mondkapjes mag niet onderschat worden! Baadt het niet, schaad het wel!!

Door het beperken van de non- verbale communicatie en de fysieke afstand, ontstaat er in het algemeen minder contact en verbinding tussen mensen. Mensen raken in een isolement. Door de gezichtsbedekking wordt de werking van de spiegelneuronen afgestompt. Gebruik van mondkapjes door en in de omgeving van kinderen en jongeren zorgt voor schade. Een van de belangrijkste functies van deze spiegelneuronen is namelijk het erkennen, herkennen en nabootsen van emoties, zoals de basisemoties: boos, bang, bedroefd, blij en walging/afgunst. Dit is de basis voor het ontwikkelen van de sociale competentie; empathie, het ontwikkelen van vertrouwen in de ander, de basis voor vriendschappen die enorm belangrijk is voor deze leeftijdscategorie.

Fysiek is er genoeg onderzoek bekend over de negatieve impact van mondkapjes op opgroeiende kinderen en jongeren. Het dragen van mondkapjes door gezonde mensen, vaak verkeerd (denk hierbij aan langdurig gebruik, een vochtige omgeving, te weinig verwisselen of wassen), leidt tot een ongezonde ademomgeving achter het mondkapje. Jarenlang hebben we gehamerd op ventilatie in onze gebouwen en klassen. En nu is het ineens oké als een ieder op microniveau met zijn mondkapje zorgt voor een ziekmakende ademomgeving. Persoonlijk krijg ik het benauwd van het dragen van mondkapjes en vermijd ik dit tot op heden. Ik heb deze mogelijkheid, maar veel van mijn collega's niet. Dagelijks spreek ik docenten en studenten die letterlijk ziek en benauwd worden van het dragen van de kapjes. We hebben echter geen keus. De staat en school verplichten ons om onszelf te vergiften met slechte lucht. Te weinig zuurstof, teveel CO2 aangevuld met schimmels en bacteriën die achterblijven op het kapje i.p.v. in de vrije lucht uitgeademd worden. Ik heb me als werknemer te voegen naar het verplichte mondkapjesbeleid met bijbehorend handhavingsprotocol, waar ik niet achter sta. Sterker nog: er wordt van mij verwacht dat ik collega's en studenten erop aanspreek als ze geen mondkapje dragen. Beveiligers in opleiding die bij ons op school stage lopen, hebben dieszelfde opdracht gekregen om docenten en studenten aan te spreken. Eveneens als het uit elkaar drijven van studenten die dichter dan anderhalve meter bij elkaar lopen.

Dit alles rijmt niet met onze primaire taak als onderwijsinstelling: het is onze opdracht jongeren op te leiden tot waardevolle, gezonde werknemers en burgers, die in staat zijn kritisch te denken. Dit kan alleen als de discussie gevoerd mag worden, niet door ze monddood te maken en ook nog eens het slechte voorbeeld te geven.

Hoe ver gaan we als studenten, ouders, school, onderwijsraden mee in dit idiote sociale experiment van het dragen van niet-werkende mondkapjes? Wetende dat er een uitgebreid onderzoek heeft plaatsgevonden in Denemarken onder 6000 mensen, waaruit bleek dat zelfs met de hoogste kwaliteit medische mondkapjes de verspreiding van het virus niet werd weerhouden?

Als ons **DIT** kan worden verkocht als zoete broodjes, what's next? Verplicht dagelijks testen met de sneltest die al positief reageert op cola en appelmoes? Of misschien een opleiding doktersassistenten die neusswabs of zelfs de vaccinaties gaan uitvoeren?

Wat is de impact op langere termijn voor deze generatie jongeren?

Vanuit de stem van de jongere vraag ik: STOP met de maatregelen voor de jeugd en geef ze hun toekomst en dromen terug.

Het onderwijs vraagt nu meer dan ooit om betrokken docenten die er zijn voor de jongeren, om persoonlijke aandacht die verder gaat dan de cijfers.

Tot die tijd vraag ik alle docentcollega's om los te komen uit het vaste patroon en maximaal gebruik te maken van deze idiote situatie. Make your enemy your best friend: maak gebruik van deze gevoelige periode bij studenten en medewerkers, waarin we allemaal zien wat het belang en de noodzaak is van verbinding tussen docent en studenten en studenten onderling.

Elke week mag ik nog zien, voelen en ervaren wat de psychofysieke training doet bij studenten en medewerkers. Dit bevestigt ons keer op keer hoe belangrijk het is om juist binnen de anderhalve meter met elkaar te werken, met volledige toegang tot nonverbale communicatie en echt contact te maken.

Leiderdorp  
19 december 2020

Voorgelezen en ondertekend,

.....  
Kathelijn Roetenberg

.....  
Drs. Pedro Kuit